

Achter de schermen

Door Femke Lagaaij

In deze rubriek komen mensen aan het woord die -meestal volledig vrijwillig en zonder op de voorgrond te treden- onmisbaar werk leveren voor onze zo geliefde hondensport. Marcel Dons is voorgedragen door Arné van Vossen. De twee kennen elkaar al heel lang van de jacht en veldwedstrijden voor spaniëls en zitten sinds 8 jaar ook in dezelfde combinatie via de vader van Arné, Han van Vossen.

Leuk Marcel, dat we elkaar nu voor Achter de Schermen eens wat uitgebreider spreken. Kan je iets over jezelf vertellen?

"Ik ben Marcel Dons, 63 jaar oud. Mijn vrouw Monique en ik hebben drie kinderen gekregen, twee dochters en een zoon. Tot ons grote verdriet is onze jongste dochter drie jaar geleden heel plotseling overleden, ze was 29 jaar. Dat heeft natuurlijk heel veel impact op mij en ons gezin.

Zo'n negen jaar geleden zijn we verhuisd naar het landelijke gebied. We wonen nu in een klein dorpje vlak boven Bergen op Zoom waar we rust en ruimte vinden. Hoewel... we zitten midden in de agrarische sector en in sommige seizoenen is dat een 24-uurs bedrijf, dat merk je. Maar we klagen niet hoor, we hebben daar bewust voor gekozen.

Ik werk al 35 jaar bij Philip Morris, indertijd waren er zo'n 2000 medewerkers. Toen de sigaretten productie stopte bleven er nog 175 medewerkers over en dat is inmiddels weer gegroeid naar zo'n 350. Ik ben manager van de onderhoudsploeg. We maken semi's en halffabrikaten (ik rook zelf niet overigens). Ik zit in de techniek en dat is super interessant. Het leidinggeven aan mensen vind ik heel mooi. Mijn doel is om mensen te laten groeien als individu, fouten maken is niet erg, als je er maar van leert."

Hoe ben jij in de jachthondenwereld terecht gekomen?

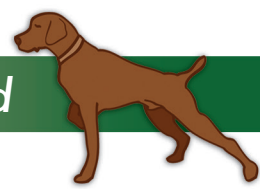
"In 1995 heb ik m'n eerste springer gekocht. We waren eigenlijk van plan een boxer te kopen omdat die bekend staan als lief voor kinderen. Maar de fokker deed zo moeilijk dat we daarvan afza-

gen. Op mijn werk had ik een collega, Arno Brosky, met wie ik veel optrok. Samen zaten we na dat boxer-plan een beetje te filosoferen over welk ras dan leuk zou kunnen zijn. Arno nam een boek voor me mee. En daarin vonden wij de springer. Dat leek echt een hond voor ons. Maar nu de vraag "hoe komen we aan zo'n hond?" Arno wees me op een advertentie in De Jager van de Dashhill kennel van Rokus en Janny van Stuyvenberg. Nu wilde het toeval dat er een nestje in aantocht was, waar een hond van Janny en Rokus de dekking had gedaan. En wij kwamen in aanmerking voor een pup. Zo kwam springer spaniël Valleycreek's Duke in ons leven.

We gingen natuurlijk bij Arno op puppycursus (hij deed dat toen nog naast z'n werk bij Philip Morris), we rolden door in de jachtraining en dat vonden zowel de hond als ik ontzettend leuk. Ik was ondertussen -het zal '96 zijn geweest- ook eens gaan kijken bij een paar veldwedstrijden. Dát was ook echt iets voor mij, vond ik. Van Janny mocht ik tijdens haar loop met haar spaniel in de veldwedstrijd meelopen om van dichtbij te kijken hoe dat in z'n werk ging. Maar hoe moest ik daar dan voor gaan trainen? Zij raadde me Leo Karper aan. En ja, hij wilde me er wel bij hebben. Duke bleek een natuur-talent. In dat trainingsgroepje van drie zaten ook Arie Reedijk en Jan Luijendijk. We hebben heel veel geleerd en heel veel gelachen.

Ik had nauwelijks tot geen ervaring met de jacht, dus ik lag wel achter bij de anderen, ze namen me geduldig op sleeptouw. Leo heeft ons inderdaad klaargestoomd voor de veldwedstrijden. Mijn allereerste veldwedstrijd was niet zo'n succes helaas. Duke was super, maar

digheden. En als je dan een hond een punt ziet maken, dan is dat gewoon enorm genieten. Ik vind de honden echt geweldig.

Een jaar of drie geleden ben ik ook in het fieldtrial comité gestapt. Hier krijg je echt een bredere kijk op het jachthondenwerk. We delen ervaringen en visies met elkaar."

Hoe zie je de toekomst van het veldwerk?

"Het wordt lastig om meerdere redenen: de maatregel die de overheid wil nemen met betrekking tot de honden die hun staart hebben verloren. Dat zijn namelijk ook honden met bijzonder veel talent. En dan zie je tegelijkertijd in onze sport steeds meer mensen met weinig jachtverstand. E.e.a. leidt ertoe dat de kwaliteit van de honden zal afnemen. Qua velden zie ik nog wel mogelijkheden. Ik vind dat we nog steeds prachtige velden tot onze beschikking hebben met mooi wildaanbod. Daar ben ik trots op. En dan krijgen we ook soms nog nieuwe velden aangeboden. Er zijn gelukkig nog voldoende liefhebbers die zich met hart en ziel inzetten voor de spaniëls. Het is een heel gezellige groep mensen die serieus aan het werk zijn maar ook voor de sfeer gaan."

Heb je nog mooie anekdotes of een bijzonder voorval voor ons?

"We waren op de training bij Leo Karper. Een van onze drie honden ging niet door de duindoorns. We liepen in korte broek want het was warm. Misschien moet je het even voordoen was het commentaar. Je raadt het al: de betreffende jager kwam totaal bebloed de duindoorns uit, terwijl z'n hond geïnteresseerd toekeek.

En dan de Coupe d'Europe in Italië, de Coupe in Frankrijk. Geweldige ervaringen. Met zevengangenlunch tijdens de wedstrijd en aansluitend het achtgangdiner... Het is een wonder dat we dat overleefd hebben."

Welke tips kan je voorjagers geven?

"Als je met je hond jaagt is het belangrijk om goed positie te kiezen. Je moet het veld op een logische manier aanpakken, en steeds bedenken "waar loop ik dan ten opzichte van de hond en de wind, wat is de handigste positie om mijn hond goed te laten werken?" Dan zie je ook of mensen ervaring in de praktijk hebben. Haal je kennis bij iemand die er verstand van heeft en hou je aan de adviezen die je daar krijgt. Rust! Neem de tijd! Werk vanuit rust. Dat straalt af op je hond en het totaalresultaat wordt er beter door."

Wie draag je voor de volgende 'Achter de Schermen' voor?

"Leo Karper, voorheen spaniëlman, nu vooral actief voor de golden retrievers. Hij is enorm bezig met de trainingsopbouw, heeft daar ook een programma voor geschreven. We trainen nog steeds een paar keer per jaar samen en dat is altijd heel inspirerend en gezellig. Het gaat in de breedte over de opleiding van een jachthond."

Dank je wel Marcel!

Foto's: Diana Fens

hij liet het op dat moment niet zien. De volgende keer nam de hond revanche met 1U!

Eigenlijk ben ik er gewoon nooit meer mee gestopt. In 2001 kregen we er een pup bij. Weer een Dashhill hondje, een teef. In 2003 werd er per ongeluk een nestje verwekt tussen onze reu Duke en dit teefje die op dat moment in een pension zaten omdat wij met vakantie waren. We hebben daar weer een hond uit gehouden: Megan, een supertalent! Met haar ben ik diverse keer veldwedstrijdkampioen met jaartal geworden en heb ik in 2011 de Coupe d'Europe gewonnen."

Wat doe je nu precies achter de schermen?

"Uiteindelijk kwam ook ik in de organisatie terecht: in 2005 werd ik secretaris van Jachtcommissie SUN (Spaniël Unie Nederland, die jachtgerelateerde activiteiten organiseert namens drie Spaniël rasverenigingen, Welsh Springer Spaniel Club, Engelse Springer Spaniel Club en de Cocker Spaniel Club). Op enig moment werd ik voorzitter van JC SUN. Ondertussen kwam de vraag of ik keurmeester wilde worden. Zo rond 2015 ben ik dat traject ingegaan. Eerst als aspirant en nu dan vanaf 2017 als volledig bevoegd keurmeester. Het leuke van het keuren is dat je een totaalbeeld krijgt van de honden in de wedstrijd. Je bent natuurlijk sterk afhankelijk van het veld maar je ziet wel heel veel aan je voorbij trekken. Ik vind het mooi om die gepassioneerde honden aan het werk te zien. De spaniëls hebben een heel zacht karakter maar kunnen geweldig hard werken in extreem zware omstan-

